

Kurt Leth er kendt fra den populære serie 'Kurt kom forbi', der blev vist på TV2 Østjylland i mange år. Nu kan du som V-fallæser igen opleve Kurt Leth, der i løbet af året kommer forbi forskellige østjyder, som rummer gode historier. Hold også øje med vital.dk og følg facebookside Vital for Aarhus, hvor Kurt Leth løbende vil producere historier og videoer.

"Jeg glæder mig til at lave artikler med og for 'det modne publikum'. Jeg er jo ikke selv nogen årsunge mere," siger Kurt Leth.

Kurt har kone og to voksne døtre med i alt fire børnebørn, der alle bor i Aarhus. Ved siden af familien bruger Kurt en pæn del af tiden på løb, golf og tennis.

Kurt kommer forbi...

Lena Jo Hursh - en energibombe, der ikke la'r sig knække

Lena Jo Hursh er historien om at leve livet på en snoet vej. Til tider er det gået op ad bakke, men hver gang har hun vendt tilværelsen til noget spændende.

Tekst og foto: Kurt Leth

Hun har været sygehjælper, SOSU-assistent, buschauffør, socialrådgiver, mavedanser og kan også skrive forfatter på CV'et. Vi har at gøre med en energibombe, der ikke lader sig slå ud af bump på vejen. Den 67-årige pensionist Lena Jo Hursh er en kvinde, der i den grad tør tage livet med tilværelsen. Hun har prøvet alverdens ting i sit liv og har et gå-på-mod, som de fleste nok vil misunde hende.

Disharmonisk opvækst

Opvæksten på Trøjborg var broget med druk, fest og ballade, fortæller Lena:

"Det er ikke det bedste miljø for et barn, men jeg har taget det bedste med. Jeg lukkede af og levede i min egen fantasiverden. Dette kombineret med varmen og hyggen hos min mormor og morfar, hvor jeg ofte opholdt mig, gav mig styrke og gå-på-mod."

Lena har i stort omfang måttet indrette sit liv efter én bestemt ting: Hun kan ikke sove om natten. Det problem stammer fra hendes barndom.

"Den megen disharmoni med for meget fest og ballade betød, at jeg altid var i alarmberedskab. Altid havde jeg antennerne ude. Det betyder, at den mindste lyd vækker mig. Det gælder den dag i dag."

"Når jeg ikke kunne sove om natten, besluttede jeg ret tidligt, at så kunne jeg lige så godt tjene mine penge om natten. Drømmen var at blive sygeplejerske, men det rakte min halvdårige realeksamen desværre ikke til. Så jeg tog den etårige sygehjælperuddannelse i stedet og flyttede fra Aarhus til Bælum for at få ro."

Det er netop det, der har kendetegnet Lena Jo Hurshs liv. Opstår der vanskeligheder, finder hun en måde at løse

problemet på. Hun ser muligheder i stedet for begrænsninger, og typisk for hende er, at hun handler.

Fra sygehjælper til buschauffør...

Jobbet som sygehjælper gav hende problemer med ryggen. Men i stedet for at lade sig slå ud af det, tænkte hun praktisk: I hvilket job forsøger man sig ikke?

"Så jeg tog det store erhvervskørekort og blev buschauffør ved Aarhus Sporveje. Jeg var vild med jobbet. Her kunne jeg sidde ned, mens jeg kørte rundt og vinkede til kolleger og indimellem fik en sludder med buspassagererne. Det var et frit og godt job. Ingen chefer, der blandede sig i mit liv, hvis jeg blot overholdt køretiderne."

Da børnene Dan og Sarah var henholdsvis tre og fem år blev hun skilt. Men de skiftende arbejdstider som buschauffør passede ikke til tilværelsen som alenemor. Så hun fik job som omsorgsmedhjælper på Sjølund i Skanderborg.

... til socialrådgiver

Efter nogle år videreuddannede den handlekraftige kvinde sig til socialrådgiver og blev ansat på Horsens Krisecenter for voldsramte kvinder.

"Det var på mange måder et godt job, men jeg fik problemer med at være nok for mine børn. Der lå nemlig det i jobbet, at jeg skulle afslutte opgaven, når en stakkels kvinde kom ind på krisecentret. Af en eller anden grund kom kvinderne tit lige før fyraften. Jeg måtte ringe hjem til børnene og sige, at jeg blev forsinket. Især min søn led under det og kom ud i noget snavs med en flok andre drenge. Så jeg valgte at sige mit job op og blive hjemme et års tid og være der for børnene."

Efter et års tid med fokus på familielivet forsøgte Lena Jo Hursh at genoptage jobbet som socialrådgiver, men det var svært at få job.

"Så jeg vendte tilbage til livet som buschauffør. Meningen var, at det kun skulle være for en kort periode, men jeg blev så glad for det

igen, at det blev til otte år. Til sidst fik jeg dog nok. Dengang var det et decideret mandefag, og jeg blev træt af at høre på al den snak om fodbold og patter!"

Hestemøg og pailletter

I over 20 år boede Lena med børnene i Skanderborg. I stort set al den tid underviste hun i mavedans på bl.a. ungdomsskolen, FOF og som gæstelærer rundt om i landet. Samtidig optrådte hun også selv som mavedanser.

"Der var bud efter mig til kulturelle arrangementer, til suppe-steg

"I dag nyder jeg at være pensionist, at kunne skrive uden at tænke på arbejde. Og at kunne være der for både mine fire børnebørn og deres forældre."

og is fester, til bryllupper osv. Jeg syede også mine pailletbesatte dragter selv. Det var på alle måder et sprudlende og kreativt fritidsjob med mange sjove og fine oplevelser."

Da Lena Jo Hurshs datter begyndte at blive hesteinteresseret, vækkede det Lenas gamle barndomsdrøm om ridning og heste til live.

"Dengang kunne det ikke blive til noget med det barndoms miljø, jeg voksede op i. Men nu købte vi først én islandsk hest - og så én til."

Og det blev til en fritid med en blanding af hestemøg og pailletter.

Den amerikanske drøm

En dag mødte Lena en amerikansk mand i Mesing Forsamlingshus, hvor de deltog i det samme bryllup. Og knap et år efter ringede bryllupsklokkerne for hende selv. Børnene var midt i tyverne, og Lena besluttede at springe ud i det. Hun giftede sig med sin amerikanske sweetheart. Snart sad hun i flyet med retning mod West Virginia i USA, hvor hun landede den 10. september 2001.

Dagen efter styrede terrorister to fly ind i World Trade Centers Tvillingetårne.

"Og jeg befandt mig i USA! Terrorangrebet i New York gjorde et forfærdeligt indtryk på mig. Jeg havde forladt mine godt nok voksne

Mavedansen har givet Lena Jo Hursh mange sjove og spændende oplevelser. Hun har været vidt omkring med både optrædener og undervisning.

børn, men panikken greb mig. I nogle dage anede jeg ikke, om jeg nogensinde fik mine børn at se igen."

"Jeg kom aldrig helt over det. Mit liv i USA var ellers spændende og berigende. Jeg underviste i mavedans og kropsbevidsthed. Men efter godt et år rejste jeg hjem til Danmark igen, og min mand og jeg skiltes i mindelighed."

Samsø og krimier

Lena Jo Hursh blev uddannet SOSU-assistent og arbejdede i faget i 15 år. Det var et til tider hårdt presset job, oplevede hun, og efter nogle år begyndte hun at udvise symptomer på stress. En veninde var flyttet til Samsø for at gear ned og få mere ro i livet.

"Hun fortalte mig, at der var en nattevagt ledig i hjemmeplejen på øen. Jeg forsikrede hende om, at jeg absolut ikke skulle arbejde der. Men fire dage senere sagde jeg alligevel ja til jobbet. Og snart kørte jeg rundt på øen i nattens mulm og mørke."

Lena Jo Hurshs krimi-trilogi:

Mord i Pillemark (2019)
Mord i Ballen Brugs (2020)
Mord i Mårup (2021)

Samværet med både børn og børnebørn betyder meget. Og en fælles interesse for heste bringer stor glæde ind i det.

At være pensionist og forfatter og kunne skrive bøger uden at skulle tænke på indkomsten derfra giver en stor frihed til at udfolde kreativiteten.

"Og ved du hvad, det er det bedste, jeg nogensinde har gjort. I buldermørket på Samsø om natten kørte jeg rundt. Og jeg er mørkeræd. Men jeg kom over min mørkerædhed og var ansat der til min pension for to år siden."

Gamle damer

Det var mens Lena kørte rundt i mørket på Samsø, at ideen med at skrive krimier opstod.

"Lad os se det i øjnene: Vi ældre damer er ikke i høj kurs. Men det er jeg ligeglad med. Kunsten er at finde ud af, hvad man så gør."

Efter at ha' grublet over det at blive ældre, begyndte Lena at skrive om ældre damer, der slår ældre damer og mænd ihjel.

"Jeg skriver om det, jeg kender til: Næmlig om ældre damer og den nogle gange lidt uhyggelige måde, de bor på i nogle store og mørke

huse. I al fald, når man besøger dem om aftenen og natten som SOSU-assistent."

Det gode pensionistliv

En snak med Lena fastslår, at hun har haft et rigt og varieret liv. Det har været snoet med op- og nedture. Selv om tingene har set svære ud, har hun aldrig givet op. Hver gang er hun kommet igen på en ny måde. Og hun har tilladt sig at være en engageret kvinde, hver gang hun har taget hul på noget nyt i livet.

"I dag nyder jeg at være pensionist, at kunne skrive uden at tænke på arbejde. Og at kunne være der for både mine fire børnebørn og deres forældre." ■